

SJEĆANJE

Domagoj Šubić

Sjećam se, nekako sneno,
jednog dječaka iz bajke
koji je, u meni, grlio mjesec, cjelivao zvijezde...

I ne znam više je li to bio san ili java:
skupa smo se radovali cvrkutu ptica i letu leptira;
jezdili smo svijetom na krilima snova.

Divan je bio moj dječak iz bajke
ko mjesec u kosi i zvijezde na dlanu;
— život je bio njegova bajka.

Rastao je sa mnom, sjećam se poslije,
i prerastao u me, nemiran
poput biesnog bola u krilu ranjene školjke,
dok se nije potpuno pretočio u sneni biser sjećanja.

— Tada sam, ni sam ne znam kako,
izgubio najljepši dio sebe.